

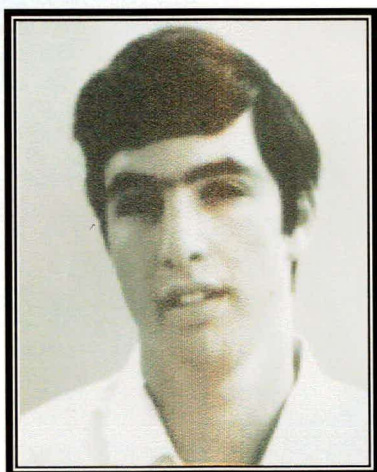

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי דוד-צבי (דודי) דויטש ז"ל

בן שרה וחיים

נולד בירושלים

בתאריך י"א בתשרי תשל"א, 11/10/1970

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1989

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ו' באב תשנ"א, 17/7/1991

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 5 קבר: 4

הותיר אחריו הורים ושני אחים

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן שרה וחיים. נולד ביום י"א בתשרי תשל"א (11.10.1970) בירושלים. שמו ניתן לו על שם בן-דוד האב, דוד גלעדי ז"ל שנהרג בקרב על ירושלים במלחמת ששת-הימים. שמו השני, צבי, ניתן על שם אבי-סבתו מצד אימו. הוא התחיל את לימודיו בניו ג'רסי שבארצות-הברית, לשם נסעו הוריו לצורך השתלמות האב, המשיכם בבית-הספר היסודי 'נוה-עציון' שבשכונת בית וגן בירושלים, וסיימם בישיבה התיכונית 'נתיב-מאיר' בירושלים. לאחר-מכן הצטרף לישיבת ההסדר 'הר-עציון' שבאלון שבות בגוש עציון. כשהתחיל ללמוד בבית-הספר התיכון, עברה המשפחה ליישוב נוה דניאל שבגוש עציון ונמנתה עם מייסדיו. למרות המרחק, נשאר דודי ללמוד בשכונה, ושמר על קשר הדוק עם חברי ילדותו.

מנהיגותו הטבעית בלטה הן ביישוב והן בתנועת 'בני עקיבא', שם היה פעיל כחניך וכמדריך. דודי עשה לילות כימים בעבודתו בשבת. הוא היה חושב ומתכנן כיצד לפעול. בתקופת לימודיו בישיבה הרבה להתלבט בבעיות חינוך, וסבר שיש להשקיע בתחום החינוך לערכים במידה לא פחותה מאשר בתחום הלימודי. דודי אהב ספרות וספורט ובילדותו שיחק

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בקבוצת הכדורסל של 'אליצור'. הוא אהב את לימודי הגמרא, והתעניין בספרי מחשבת ישראל. ספרים רבים שרכש מסומנים בהערותיו. בשנותיו האחרונות התחיל להאזין למוסיקה קלאסית ונפתח לתחום זה. לפני גיוסו לצה"ל נסע עם חברו לטיול בפולין וברומניה. הוא הקדיש מחשבה רבה לקראת הטיול, ובחר בקפידה את הקבוצה שהצטרף אליה, 'מבוגרים שחוזרים למקורות'. כשהגיע זמנו להתגייס, התלבט בין הצטרפות לחטיבת גבעתי לבין הצטרפות לחטיבת הצנחנים, וכדרכו במהלך כל חייו הגיע להחלטה בכוחות עצמו ולאחר שיקול דעת מעמיק.

הוא גויס לצה"ל בראשית יולי 1989 והתנדב לחיל הצנחנים. הוא עבר טירונות וקורס צניחה, וסיים קורס מ"כים בציון מעולה. להערכת מפקדו הוא היה חייל מצטיין כלוחם ומבחינה חברתית.

ביום ו' באב תשנ"א (17.7.1991), באזור קיבוץ יפתח, נפל דודי בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ושני אחים - אורי ויעקב.

בהספד לזכרו אמר הרב יעקב פישר: "כמה אהבה היתה בו בדודי שלנו. איזו רעות טובה ונעימה ידע להרעיף על כל סביבתו וחברתו. לכול ויתר, לכולם התייחס בסלחנות ובהבנה, לעצמו - בשום אופן לא. אנחנו עמדנו משתאים לא פעם נוכח שקידתו והתמדתו הנפלאות בתורה, אל מול עוצמת הרוח שבאה לידי ביטוי בעבודת ה' שלו, בתפילה ובלימוד באהלי הצנחנים ובבית המדרש".

כתב חברו יועד אהרוני: "באותם רגעים שאיתך הייתי, ובהם חיוך מיוחד ראיתי, חיוך שכולו אומר אהבה ושמחה, שמלא התלבטויות ומעט מבוכה, חיוך המביע המון מחשבה עם רצון לקבל וחדוות נתינה, חיוך היודע לשלב אור ורצינות, שרואה דברים כהווייתם ומקדיש להם את מלוא ההתבוננות." ישיבת הר עציון הוציאה לזכרו גיליון של 'עלון שבות' ובו מאמרים עיוניים לזכרו, מאמרים ורעיונות שכתב דודי, ודברים לזכרו.